

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2014. gada 11. jūlijā

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Uldis Ķinis, tiesneses Kaspars Balodis un Sanita Osipova,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto AS Graanul Invest, Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Graanul Invest”, SIA „Incukalns Energy” un SIA „Graanul Pellets Energy” (turpmāk – Pieteikuma iesniedzēji) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 126/2014),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Subsidētās elektroenerģijas nodokļa likuma (turpmāk arī – SEN) 3. panta 1. punktu, 4. panta 1. punktu un 5. pantu (turpmāk – apstrīdētās normas) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1., 91. un 105. pantam, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk – Konvencija) preambulā minētajam tiesiskuma principam, 1. protokola 1. pantam, 12. protokola 1. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas preambulā minētajam tiesiskuma principam, 17. un 20. pantam.

2. SEN likuma 3. panta 1. punkts paredz, ka ar subsidētās elektroenerģijas nodokli tiek aplikti ienākumi, kuri gūti no obligātā iepirkuma ietvaros pārdotās elektroenerģijas. SEN likuma 4. panta 1. punkts noteic, ka subsidētās elektroenerģijas nodokļa maksātāji ir elektroenerģijas ražotāji, kuriem ir tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros. Savukārt SEN likuma 5. pants regulē subsidētās elektroenerģijas nodokļa likmi.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata lieta ir ierosināma, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

Papildus tam Satversmes tiesas likuma 20. panta sestā daļa noteic, ka, izskatot konstitucionālo sūdzību, kolēģija var atteikties ierosināt lietu arī gadījumā, kad sūdzībā ietvertais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu prasījums izvērtēt likuma normu atbilstību Satversmei ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Satversmes tiesas likums noteic, ka personas pieteikums Satversmes tiesai ir atzīstams par konstitucionālo sūdzību un lieta ierosināma tad, ja pieteikums atbilst šā likuma 18. un 19.² panta prasībām.

5.1. Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa prasa, lai pastāvētu pamatota iespējamība, ka apstrīdētā norma aizskar pieteikuma iesniedzēju.

No pieteikuma izriet, ka AS Graanul Invest ir investors, kam pieder pārējo Pieteikuma iesniedzēju kapitāla daļas. Satversmes tiesas kolēģija uzskata, ka apstākļi, vai apstrīdētās normas rada AS Graanul Invest tiesību aizskārumu, ir izvērtējams lietas izskatīšanas gaitā. Līdz ar to Satversmes tiesas kolēģijai pieteikuma izskatīšanas stadijā nav pamata uzskatīt, ka pieteikums neatbilstu Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas prasībām (*sal. Satversmes tiesas 2. kolēģijas 2014. gada 16. maija lēmuma Nr. 75/2014 5.1. punktu*).

No pieteikuma secināms, ka pārējie Pieteikuma iesniedzēji ir komersanti, kuriem piešķirtas tiesības pārdot saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros.

SEN likuma normas kopš 2014. gada 1. janvāra paredz Pieteikuma iesniedzēju pienākumu maksāt subsidētās elektroenerģijas nodokli.

Līdz ar to SEN likuma normas skar Pieteikuma iesniedzēju tiesības un pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas prasībām.

5.2. Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrā daļa paredz, ka konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) var iesniegt tikai tad, ja ir izmantotas visas iespējas aizstāvēt tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem vai arī tādu nav.

Izskatāmajā gadījumā secināms, ka nepastāv tādi vispārējie tiesību aizsardzības līdzekļi, ko Pieteikuma iesniedzēji būtu varējuši izmantot savu pamattiesību aizsardzībai.

Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtās daļas otrais teikums paredz: ja nav iespēju Satversmē noteiktās pamattiesības aizstāvēt ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt sešu mēnešu laikā no pamattiesību aizskāruma brīža.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtās daļas otro teikumu šajā gadījumā termiņš konstitucionālās sūdzības iesniegšanai skaitāms no brīža, kad apstrīdētās normas ir stājušās spēkā, proti, no 2014. gada 1. janvāra.

Pieteikums Satversmes tiesā saņemts 2014. gada 30. jūnijā. Tādējādi minētais sešu mēnešu termiņš ir ievērots un pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrās daļas un ceturtās daļas otrā teikuma prasībām.

5.3. Pieteikums daļā par SEN 3. panta 1. punkta, 4. panta 1. punkta un 5. panta atbilstības izvērtēšanu Satversmes 1. un 105. pantam atbilst arī pārējām Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² panta prasībām.

5.4. Pieteikuma iesniedzēji apstrīd arī apstrīdēto normu atbilstību Satversmes 91. pantam, Konvencijas preambulā minētajam tiesiskuma principam, 1. protokola 1. pantam, 12. protokola 1. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas preambulā minētajam tiesiskuma principam, 17. un 20. pantam.

Pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums šajā daļā ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. pantu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

n o l ē m a :

1. Ierosināt Satversmes tiesā lietu „Par Subsidētās elektroenerģijas nodokļa likuma 3. panta 1. punkta, 4. panta 1. punkta un 5. panta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 105. pantam”.

2. Atzīt, ka nav nepieciešams aicināt Saeimu iesniegt atbildes rakstu, jo 2014. gada 16. maijā ir ierosināta lieta Nr. 2014-14-01 „Par Subsidētās elektroenerģijas nodokļa likuma 3. panta 1. punkta un 4. panta 1. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 105. pantam” un lieta Nr. 2014-15-01 „Par Subsidētās elektroenerģijas nodokļa likuma 3. panta 1. punkta un 5. panta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 105. pantam” un Saeima jau ir uzaicināta iesniegt atbildes rakstus ar lietas faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu.

3. Atteikties ierosināt lietu daļā par Subsidētās elektroenerģijas nodokļa likuma 3. panta 1. punkta, 4. panta 1. punkta un 5. panta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. pantam, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas preambulā minētajam tiesiskuma principam, 1. protokola 1. pantam, 12. protokola 1. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas preambulā minētajam tiesiskuma principam, 17. un 20. pantam.

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas 2. kolēģijas priekšsēdētājs

U. Ķinis